

בב) א) הרב הגאון המובהק מהו"ר פנחס הירשפרונג ז"ל אב"ד מונטראול, שהיה מהתלמידים הנכבדים בישיבת לובלין, כתוב לכבודו של רביינו הכהן זצ"ל הי"ד: הנני זוכר את היום שהגאון רבי שמעוני לה זצ"ל הי"ד בא לובלין. הוא ז"ל בא בامي"ע הסעודה, הי' זאת ביום כי אמר מהר"ם שפירא ז"ל אכל עם התלמידים ביחד בערך שני פעמיים בשבוע בימים של קריית התורהبعث שהי' בלובלין ולא נסע למסעיו לקבץ ממון עבור הוצאות הגדלות של הישיבה (לזכרוני כי אמרתי להרב רביינו מהר"ם שפירא כי ר' שמעוני לה בקי עצום בכל התורה כולה). והרב ז"ל התחילה לשוחח עמו בדברי תורה. אז אמר לו רבי שמעוני לה כי יש אמר בזורה"ק פעם אחת בא אחד להסעודה והי' רעב ללחם וצמא למים והתחילה לדבר עמו בהלכה והאורה לא השיב עד שהאכילו, וזה ראו כי האיש האורח בקי בכל התורה ולזאת בקשו ממנו שימחול להם. האורח השיב שאין זאת נכון כי מקודם צריך להאכיל את האורח להשביע רעבונו ואח"כ לדבר עמו בדברי תורה.

אחר הסעודה דיבר עם הרב ז"ל בדברי תורה והיו עוסקים בכמה דברים מעניין מנהhot, כי היו לומדים או בהישיבה מסכת מנהhot. אח"כ בא רבי שמעוני לה לבהמ"ד של הישיבה וסבירו אותו בהלכות וקושיות וכמעט כולם היו בקיאים במש' זאת מסכת מנהhot, אבל לאחר כל הקושיות שאלנו מהו ז"ל שאל אותנו כי אנחנו אמר לו איך עושים מנהה, כלומר כי למשל הוא כהן ואני יודע איך לעשות כל סדר המנהה, ואנחנו לומדים ובקיים בעניין מנהhot נלמד אותו איך לעשות מנהה

של מקור זה בעל פה ללא חסר תיבה אחת (חיים ליביש, יישר כה, אין האב אסאך זבחים נישט געלערנט, ס"ה האב אין געלערנט זבחים וו מאהלו, אבל אין געלעניך נאך ב"ה) מה נוענה אנן אחורי, מי לומד מסכת אחד עשר פעמיים.

ב) פעם אחת אמר אני אלמוד עמכם המשנה למלה, (כפי שאני זוכר הי' זה פ"י א מהלכות טומאת צרעת) ואתם תראו איך לומדים תורה לאמיתה של תורה, זעהט ווי אוזי מען דארף לערנען תורה.

בא) תלמיד אחד יידידינו ר' דוד גארשקויצער הי"ד ז"ל (אליו כי מכתב ח'), שאל לו על דעתך בזבחים בסוף כל התדריך דף צ"ב. תניא נמי הכי, הדם והשמן והמנחות והנסכים שנטמאו עושה להן מערכת בפני עצמן (בעזרה) ושורפן. שאל ר' דוד ז"ל היכן מצינו אצלם פסול שריפה, הלא בכל מקום נאמר כי דם פסול שריפה, הלא בדף צ"ב לא בודאי זאת צודק כי לא מצינו בשום מקום לדם פסול שריפה, ושם בדף צ"ב לא נאמר שם דם אלא רק שמן והמנחות והנסכים. ר' דוד הילך ב晦ירות והביא מסכת זבחים ושם בפירוש נאמר גם דם, רבינו השותם כשעה חדא ואמר לו, אני למדתי ש"ס רק של דפוס סלאויטא, ושם זבחים סלאויטא ונמצא בדיקת דבריו. הוסיף רבינו הילא זאת תוספתא בתמורה פ"ד ותראו כי גם שמה לא נאמר דם, עס קען נישט זיין שריפה ביה דם, הי' אפשר לראות כי כל התורה כולה רשומה אצלו בתיבותיה.